

Tárgy: ügyvédi mulasztás, megbízással összefüggő bejelentési kötelezettség elmulasztása, megbízó tájékoztatásának elmulasztása, megbízás írásba foglalásának elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2023.F.178/23.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2024. január 22. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **14 rb. szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

k i z á r á s

fegyelmi büntetéssel sújtja, melynek időtartamát 3 (három) évben határozza meg és melynek végrehajtását 3 (három) évre felfüggeszti, továbbá 3 évre ügyvédjelölt foglalkoztatástól való eltiltás fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000.-Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A W. Kft. ügyvezetői, H.S. és D.E. bejelentésükben az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőének nem megfelelő ellátását és mulasztását kifogásolták.

A vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el, majd a vizsgálatot lefolytató fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette Üttv. és az ÜESZ (6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat egyes rendelkezéseit, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 33 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A megállapított tényállás:

A W. Korlátolt Felelősségű Társaság – ingatlanhasznosítással összefüggésben - kapcsolatba került dr. P. nevű személlyel. Dr. P. – aki jogi végzettséggel rendelkezik, azonban ügyvédként nincs bejegyezve egyetlen ügyvédi kamaránál sem – a bejelentővel való egyeztetések során előadta, hogy segíteni tudja a (többek között) finansziális bajban lévő bejelentő társaság ügyeit, kiemelten jogi ügyeit.

Dr. P. jó személyes kapcsolatot ápolt az eljárás alá vont ügyvéddel, akivel évekkorábban ismerkedett meg. Közöttük kezdetben ügyfél-ügyvéd kapcsolat alakult ki, de a jó személyes viszonyra tekintettel dr. P. rendszeresen delegált különböző megbízásokat az eljárás alá vont ügyvéd felé. Ezeket a megbízásokat az eljárás alá vont ügyvéd teljesítette, a megbízók pedig az eljárás alá vont ügyvéd részére teljesítettek megbízási díjat.

Dr. P. a bejelenő társaság ügyeivel összefüggésben a B. Ügyvédi Iroda felé delegált megbízások kapcsán ún. előkészítő munkát végzett és a beadványok megszerkesztését elvégezte, majd az előkészített iratokat eljuttatta az eljárás alá vont ügyvéd részére.

Az előkészített iratokat és beadványokat – anélkül, hogy a megbízóival személyesen valaha is találkozott volna – az eljárás alá vont ügyvéd ízlése és jogi tudása szerint kijavította, kiegészítette és/vagy átírta, vagy változtatás nélkül hagyta, majd az érintett hatóságokhoz vagy bíróságokhoz továbbította.

Megbízási szerződés egyetlen alkalommal sem készült a bejelentő társasággal, az eljárás alá vont ügyvéd a megbízások felvétele előtt az ügyféllel egyetlen ügyben sem egyeztetett, helyette és tudtával dr. P. egyeztetett az ügyfelekkel, és a megbízások teljesítésében ilyen módon járt közben.

Az eljárás alá vont ügyvéd dr. P. kérésére munkaszerződést kötött az ügyvédjelölttel. Az ügyvédjelölt hol az eljárás alá vont ügyvéd irodájában, hol pedig dr. P. irodájában végzett tevékenységet és vett részt a W. Kft. jogi ügyeinek intézésében.

Az elvállalt ügyekért a B. Ügyvédi Iroda semmilyen megbízási díjban nem részesült, az esetleges megbízási díj a bejelentő társaság fizetőképességének helyreállítása után dr. P-től érkezhett volna az eljárás alá vont ügyvédhez, miután a bejelentő társaságtól Dr. P. egy ingatlan tulajdoni jogosítványt kapott volna az ügyek (el)intézéséért.

A B. Ügyvédi Iroda az alábbi ügyekben vállalta el a Bejelentő jogi képviseletének ellátását:

1.)

A bejelentői társasággal szemben a Törvényszék előtt felszámolási eljárás indult az M. Kft. hitelező kezdeményezésére.

A bejelentő a felszámolási eljárásban történő jogi képviselet ellátására megbízást adott a B. Ügyvédi Iroda részére.

A B. Ügyvédi Iroda ellentmondást és „végzés kijavítása” iránti kérelmet terjesztett elő elektronikus úton, a kérelemben feltüntetve az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédet, továbbá dr. P-t is, aki a megbízott ügyvédi irodával nem áll hivatalosan semmilyen kapcsolatban.

Az eljárás alá vont ügyvéd aláírásával ellátva szintén beadvány került benyújtásra, amelyben magát igazolt jogi képviselőként feltüntetve kérte a felszámolási eljárás megszüntetését, egyben tájékoztatta a bíróságot, hogy a hitelezői társasággal szemben jogalap nélküli gazdagodásból eredő pénztartozás megfizetésére irányuló peres eljárást kezdeményezett a bejelentői társaság érdekeinek megóvása végett. A kérelméhez a keresetlevelet mellékelte.

Dr. P. magát az ügyvédi iroda nevében nyilatkozni jogosult személyként feltüntetve az ügyvédi iroda nevében és így az eljárás alá vont ügyvéd nevében is eljárva arról tájékoztatta a bejelentői társaság vezetését, hogy a korábban eljáró ügyvéd nyilatkozatot és indítványt terjesztett elő a bíróság felhívására, ezért a bíróságnak hivatalból ki kell javítania a végzést azzal, hogy a becsatolt indítvánnyal kapcsolatban miként döntött.

Azt állította továbbá, hogy a bíróság által meghatározott 45 napos fizetési határidő a végzés kijavításával kapcsolatban előterjesztett kérelem elbírálásáig felfüggesztésre kerül, és a fizetési haladék a beadvánnyal kapcsolatos döntést követően vagy folytatódik, vagy azt a bíróság visszavonja.

Dr. P. e-mailben az alábbi közlést tette a bejelentő törvényes képviselője irányába: „..... *személyes eljárásom eredményeként megtudott adatokat áll módomban közölni:*

1. a Törvényszék Gazdasági Kollégiuma a B. Ügyvédi Iroda által beküldött felszámolási eljárásban előterjesztett egyéb kérelem megnevezésű nyomtatványát, annak összes mellékletével befogadta.

2. A felszámolási csoporttal történt mai egyeztetés szerint szintén a B. Ügyvédi Iroda által beadott kiegészítés (perértesítő, 0-s adószámla, letéti igazolások) értékelése folyamatban van.

3. A vonatkozó jogszabályok kötelmei szerint a megadott határidő számítása az adós előterjesztett és befogadott kérelmének elbírálásáig felfüggesztésre került.

4. Hétfőn reggel bíróságtól személyes megjelenés alapján kapom meg a fentieket kodifikáló végzést.

Összefoglalva, nem állt be a 45 napos határidő elteltére vonatkozó fenyegettség.”

Az eljárás alá vont ügyvéd által benyújtott beadvánnyal kapcsolatban a hitelezőt nyilatkozattételre szólította fel a bíróság, aminek eleget tett.

A Törvényszék végzésében felhívta a bejelentő társaságot, illetve a képviselőjében eljáró ügyvédi irodát, hogy a részére megküldött hitelezői beadványra vonatkozó nyilatkozatát 15 napon belül írásban tegye meg.

A felhívás részletesen tartalmazta a nyilatkozattétel elmaradásának lehetséges következményeit, többek között, hogy amennyiben ellenkérelmet nem terjeszt elő a megjelölt határidőben, a bíróság azt úgy tekinti, hogy a hitelező tényállítását és jogállítását, bizonyítékait nem vitatja, a kérelme teljesítését nem ellenzi.

A B. Ügyvédi Iroda átvette a végzést, azonban a bejelentői társaságot a végzésről, illetve az abban foglaltakról nem tájékoztatta, a végzést nem küldte meg részére, illetve a megadott határidőben arra nem reagált.

A Törvényszék végzésével megállapította a bejelentői társaság fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását azzal, hogy 15 napon belül fizessen meg 221.138 Ft eljárási költséget a hitelező részére.

A felszámolás elrendelésére vonatkozó határozatot a B. Ügyvédi Iroda átvette, azonban a bejelentői társaságot erről nem értesítette, a határozatot nem küldte meg részére.

A bejelentői társaság a történetekről harmadik személytől értesült, majd haladéktalanul kapcsolatba lépett dr. P-vel, aki állítása szerint az ügyről semmit nem tudott és perképviseleti hibára hivatkozott.

A bejelentői társaság a felszámolás elkerülése érdekében kénytelen volt kifizetni a hitelező által követelt 4.645.528 Ft összeget, annak ellenére, hogy 14.000.000 Ft összegű követelése állt fenn vele szemben, amit peres eljárásban is érvényesíteni kívánt a B. Ügyvédi Iroda közreműködésével.

Az eljárás alá vont ügyvéd aláírásával ellátott fellebbezést terjesztett elő, amelyben előadta, hogy az adós teljesített, így az eljárás okafogyottá vált.

Az adós teljesítésére tekintettel a hitelező társaság elállt a kérelmétől és kérte az eljárás megszüntetését, aminek a bíróság végzésével eleget tett.

2.)

A bejelentő gazdasági társaság dr. P. tanácsára megbízta a B. Ügyvédi Irodát, hogy az előbbi tényállásban részletezett eljárásban hitelezőként eljáró M. Kft. ellen peres eljárást kezdeményezzen jogalap nélküli gazdagodásból eredő 14.000.000 Ft-os pénztartozás megfizetése iránt.

A keresetlevelet az eljárás alá vont ügyvéd benyújtotta a bírósághoz. Az eljárás alá vont ügyvéd a felszámolási eljárásban benyújtott beadványa szerint is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felszámolási eljárás okafogyottá vált a keresetlevélre tekintettel, amely álláspontot dr. P. a bejelentői társaság felé is továbbított azzal, hogy a felszámolási eljárás megszűnik.

Dr. P. e-mailben közölte a bejelentői társasággal, hogy az ügyvédi iroda által benyújtott keresetet befogadták és az erről szóló bírósági igazolást már be is csatolták a „*gazdasági bírósághoz a felszámolási igazolás mellé*”.

A bíróság a végzésével a keresetlevelet visszautasította, mivel az *papír alapon* került előterjesztésre, annak ellenére, hogy felperes elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett.

A bíróság végzésével megállapította a 4. számú végzés jogerőre emelkedését.

A rendelkezésre álló adatok alapján a bíróságok döntéseiről az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentői társaságot nem tájékoztatta, illetve azzal szemben jogorvoslati kérelmet sem nyújtott be, továbbá nem intézkedett a keresetlevél szabályszerű benyújtása iránt sem.

3.)

A bejelentői társaság megbízta a B. Ügyvédi Irodát, hogy a bejelentői társaság, mint I. rendű alperes képviseletében a C. Zrt. „f.a.” felperes keresete alapján szerződés érvénytelensége iránti perben a Törvényszék marasztaló ítéletével szemben fellebbezést terjesszen elő és az Ítéletábla előtti másodfokú eljárásban a jogi képviseletét ellássa.

Az eljárás alá vont ügyvéd elkészítette és aláírásával ellátta a fellebbezést és a következő napon papír alapon benyújtotta.

A Törvényszék erre tekintettel a fellebbezést határozatával visszautasította, ami ellen az eljárás alá vont ügyvéd aláírásával ellátott fellebbezést nyújtott be, amelyben előadta, hogy a fellebbezés benyújtásának időpontjában észlelte, hogy az ügyvédi iroda elektronikus rendszere nem működött, az informatikus több kísérletet tett a hiba elhárítása érdekében, eredménytelenül.

Az alperesi képviselő alkalmazottja ezért felhívta a kezelőirodát és a Törvényszék Polgári Irodája javasolta, hogy *papír alapon, postai küldeményként* nyújtsa be a jogorvoslati kérelmét. Mivel a fellebbezési határidő a végéhez közeledett, postai úton került beadásra a fellebbezés.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezéséhez mellékelte Gy. Z. nyilatkozatát, amelyben hivatkozás történik az ügyvédjelöltre, akinek a Polgári Iroda a hivatkozott tájékoztatást adta.

Dr. P. e-mailben arról tájékoztatta a bejelentői társaságot, hogy a másodfokú eljárás vonatkozásában a komplett elektronikus befogadó igazolást egy perce ígérte neki hétfő-keddre a Törvényszék Polgári Irodája.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felperesi beadványra aláírásával ellátott észrevételt készített és azt *elektronikusa benyújtotta*. Az észrevételben előadta, hogy hamis az a felperesi állítás, hogy nem adott be elektronikus úton fellebbezést az ügyben.

A B. Ügyvédi Iroda képviseletében az ügyvédjelölt e-mailben arról tájékoztatta a bejelentő társaságot, hogy a fellebbezést befogadták, azonban azt elmulasztotta közölni, hogy a befogadott fellebbezés valójában a visszautasító határozat elleni fellebbezésre vonatkozik.

Az Ítéletábla meghozott végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Nem tartotta alaposnak az eljárás alá vont ügyvéd által a jogorvoslati kérelemben előadott azon hivatkozást, hogy a keresetlevél benyújtásának időpontjában az ügyvédi iroda elektronikus rendszere nem működött és a Törvényszék Polgári Irodája javasolta, hogy papír alapon nyújtsa be a jogorvoslati kérelmét, mivel annak határideje a végéhez közeledett.

Az Ítéletábla álláspontja szerint az irányadó jogszabályok alapján a felhívott érvelés még valósága esetén sem lenne figyelembe vehető.

A másodfokú döntést a B. Ügyvédi Iroda átvette.

A bejelenő részére megküldött e-mailjében egyebekben az eljárás alá vont ügyvéd azt közölte, hogy „fogalma sincsen mi ez az egész”.

A bejelentő a jelen perre adott megbízást levelével felmondta.

4.)

A bejelentői társaság megbízta a B. Ügyvédi Irodát, hogy a bíróság előtt „a Csatornázási Művek által benyújtott keresetre reagáló ellenkérelmet” nyújtsa be és a peres eljárásban képviselje.

A bíróság az eljárás alá vont ügyvéd által a bejelentő képviseletében benyújtott írásbeli ellenkérelmet hiányosnak találta, ezért végzésével hiánypótlásra hívta fel.

Az eljárás alá vont ügyvéd a hiánypótlási felhívást átvette, azonban arról a megbízóját nem tájékoztatta és annak határidőben nem is tett eleget.

A bíróság a bejelentői társasággal szemben közüzemi díjtartozás megfizetése iránti perben bírósági meghagyást bocsátott ki és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 3.428.777 Ft-ot és 510.173 Ft perköltséget.

A bíróság tájékoztatta az alperesi képviselőt, hogy a kézbesítéstől számítottan 15 napon belül ellentmondással élhet a döntéssel szemben.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bírósági meghagyásról és annak előzményeiről a bejelentői társaságot nem értesítette, ahogy arról sem, hogy az ellen ellentmondást kíván benyújtani.

Az eljárás alá vont ügyvéd ellentmondást nyújtott be, amelyben úgy nyilatkozott, hogy a követelés összegét az alperes nem ismeri el, nem fizetési halasztást, vagy részletfizetést kér, és nem a bírósági meghagyás kijavítását kéri, tehát teljes körű ellentmondást jelent be a bírósági meghagyással szemben.

Kérte továbbá, hogy az ellentmondásban fellelhető tények alapján csak az általa megjelölt mértékben állapítsa meg a bejelentői társaság fizetési kötelezettségét és az ezen túlterjeszkedő felperesi keresetet utasítsa el.

A bíróság végzésében felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy az ellentmondás hiányosságait nyolc napon belül pótolja és fizessen meg a bírósági meghagyás elleni ellentmondásra vonatkozó 102.870 Ft illetéket. Az eljárás alá vont ügyvéd a hiánypótlási felhívásról a bejelentőt nem tájékoztatta. Dr. P. azt közölte a bejelentővel, hogy a fizetendő illeték a bíróság által kért 102.870 Ft összeg, amit a bejelentő megfizetett.

A bejelentő törvényes képviselője e-mailben kereste meg az eljárás alá vont ügyvédet, hogy amennyiben bármely ügyben tájékoztatás érkezik, azt szíveskedjenek továbbítani részükre. Az eljárás alá vont ügyvéd a megkeresésre azt a választ adta, hogy üres perceiben elküldi azokat, amelyek nála vannak.

A bejelentői társaság képviseletében H.S. ügyvezető az ügyvédi iroda részére adott valamennyi megbízást felmondta, amit az ügyvédi iroda kézhez vett.

A bejelentő kérte, hogy a megbízás megszűnését az illetékes bíróságok felé jelentse be, azonban ezt az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztotta megtenni.

A bíróság a perben a perfelvételi tárgyalásra vonatkozó idézést megküldte az eljárás alá vont ügyvédnek, mely idézést az ügyvédi iroda nem továbbította a bejelentő felé, így az alperes (a bejelentő) a tárgyaláson nem jelent meg és jogi képviseletéről sem gondoskodott.

A kérdéses tárgyaláson a bejelentői társasággal szemben marasztaló ítélet született, amelyben a bíróság kötelezte a bejelentőt, hogy 15 napon belül fizessen meg 3.428.777 Ft-ot és ennek különböző naptári időszakok szerinti kamatát, továbbá 510.155 Ft perköltséget. Az ítélet utalt arra, hogy a benyújtott ellenkérelem hiányos, következtelen és ellentmondásos volt, amit a perfelvételi tárgyalás elmulasztása miatt az alperes nem is pontosított, így a rendelkezésre álló adatok alapján hozta meg a döntését.

Az eljárás alá vont ügyvéd az ítéletet átvette, azonban arról a bejelentőt nem tájékoztatta, így a fellebbezési határidő eredménytelenül telt el és az ítélet jogerőre emelkedett, a felperes a bejelentővel szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett.

5.)

A bejelentői társaság meghatalmazta dr. P-t, hogy két volt munkavállaló elszámolási ügyében a társaságot képviselje és a társaság tulajdonát képező dokumentumokat és tárgyakat átvegye.

Dr. P. magát ügyvédként megjelölve a B. Ügyvédi Iroda és eljárás alá vont ügyvéd fejlécét tartalmazó levélben megkereste a két volt munkavállalót, amelyben részben elismerte a társaság fizetési, elszámolási kötelezettségét.

Az eljárás során nem lehetett megállapítani, hogy eljárás alá vont ügyvéd dr. P. eljárásáról tudomással bírt volna a volt munkavállalók ügyében.

Bár a bejelentő megkeresésére az eljárás alá vont ügyvéd azt a nyilatkozatot tette, hogy ő minden általa átvett iratot továbbított dr. P. felé, azonban arról nem tudott, hogy az ügyvédi tevékenység végzésére nem jogosult dr. P. a B. Ügyvédi Iroda nevében vállalta volna a fenti megbízásokat.

A dr. P. és az ügyvédjelölt által előkészített iratokat (beadványokat) az eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be az iroda bélyegzőjével és aláírásával ellátva.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő felmondását követően, a bejelentő kifejezett kérése ellenére egyetlen ügyben sem jelentette be a megbízásának megszűnését.

Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízásainak létrejötte előtt a megbízó és a képviselőjében eljáró vezető tisztségviselők azonosítását nem végezte el, velük soha nem találkozott.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálat során a bejelentésben foglaltakat részben vitatta, érdemi nyilatkozatot tett, és okiratokat csatolt. A tárgyalási szakaszban a tényállás 5.) pontjában foglaltakat mindvégig vitatta, vitatta azt is, hogy az ő tudtával dr. P. – annak ellenére, hogy nem volt ügyvéd – ügyvédi tevékenységet végzett volna.

A tárgyaláson a tényállás 1.) – 4.) pontjaiban foglaltakat elismerte. Vallomásában előadta, hogy nem talál szavakat arra, hogy miért csinálta ezt sorozatban, hogy nem adta be elektronikusan az iratokat, pedig tudta, hogy elektronikusan kell. Nem szereti ezt az elektronikus pereskedést, nem tudott belemenni. Dr. P.-vel volt már kapcsolata korábban jogi ügyekben.

Dr. P. mindig az utolsó pillanatokban szólt, illetve csak elküldte a beadvány tervezeteket, amit jobb híján aláírt, lepecsételt és elküldött rossz lelkiismerettel, mert nem ő maga csinálta (nagy részt).

Mondta is dr. P.-nek, hogy nem ért ezekhez, hagyja ezekkel. A meghatalmazás valóban úgy történt, hogy a megbízó társaság ügyvezetőit soha nem látta.

Nagyon megkönnyebbült, amikor visszavonták a meghatalmazást. Egy e-mailben megköszönte a megbízóknak, hogy ingyen dolgozhatott.

Tájékoztatta a megbízókat, hogy értesíteni fogja a bíróságot arról, hogy megszűnt a meghatalmazás, aztán nem értesítette a bíróságot, megfeledezett erről, ezeket mind hibaként elismeri.

Előadta, hogy ezek nagyon súlyos, többszöri gondatlan magatartásnak minősülnek álláspontja szerint.

Vitatta, hogy dr. P.-nek a zugírászatban segített volna. Elmondása szerint nem is tudott ezekről az intézkedésekről, mint ahogy a munkavállalóknak írt felszólításról sem. Nem használt olyan fejleges papírt, amit dr. P.

Előadta, hogy dr. P. azért küldözgette neki ezeket a jogi dolgokat, mert dr. P. nem tudta ezeket elektronikusan beadni, mert nem volt ügyvéd és dr. P. segített az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy megírta helyette, illetve előkészítette a szövegeket, aztán az eljárás alá vont ügyvéd úgy adta be, ahogy nem kellett volna (nem elektronikus úton).

Kérdésre előadta, hogy a W. Kft. felszámolási eljárásáról nem tud semmit, annak ellenére, hogy a W. Kft. részéről volt megbízása, mely 2021. ősszel keletkezett. A munkadíj az ügyek tekintetében fel sem vetődött, nem esett szó pénzről, semmiről nem esett szó az ügyfelekkel.

Kérdésre elmondta, hogy dr. P. nem üldözte, nem zsarolta, nem fenyegette avégett, hogy elvállalja ezt az „ügycsokrot”, amiben annyi volt a feladata, hogy aláírta, pecsételt, illetve benyújtotta, beküldte az okiratokat.

Dr. P. hozta a W. Kft. cégmódosítási ügyét, ami rendben lezajlott és hozott nyolc-tíz ingatlanügyet az ismerősi köréből. Összesen tizenöt ügyet hozott neki a dr. P., a megbízási díjat fizettek az eljárás alá vont ügyvédnek az ügyfelek.

Elmondta, hogy az elektronikus eljárást nem tanulta meg.

Az elé tárt iratokra akként nyilatkozott, hogy a felszámolási eljárásban előterjesztett „Egyéb kérelmet” (aminek az alján az szerepel, hogy papír alapon nem küldhető be) csak ő nyújthatta be, de nem emlékszik rá, de kénytelen elvállalni, hogy ő nyújtotta be, mert más nem nyújthatta be. Nem tudja, hogy került az okiratra dr. P. neve, de elvállalja, hogy általa, mivel dr. P. nem értett az ÁNYK-hoz.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy az elektronikus elérhetőségéhez csak ő maga fér hozzá. Ha letöltött valamit, amiben kapott egy felhívást, azt továbbította dr. P-nek, hogy továbbítsa a felhívást az ügyfeleknek, ha eldöntendő kérdés merült fel. Azért nem tartotta a kapcsolatot az ügyfelekkel, mert utálta őket.

A Csatornázási Művek vs. W. perrel összefüggő tárgyalásról szóló értesítés kapcsán előadta, hogy elismeri, hogy nem tájékoztatta az ügyfeleket a tárgyalásról.

Elismerte, hogy az első négy tényállásban rögzített ügyben nem végezte el az ügyfélazonosítást, abban a felelősségét elismeri.

Az első négy ügyvel kapcsolatban - amihez nem tartozik a munkavállalókkal való levelezés – elismerte, hogy a tájékoztatási kötelezettségét, továbbá a megbízási szerződés írásba foglalását elmulasztotta. Az elektronikus eljárási kötelezettség megszegése vonatkozásában is elismerte a felelősségét.

Az engedély nélküli ügyvédi tevékenység folytatásához történő segítségnyújtást nem ismerte el.

Elismerte, hogy a kérdéses első négy ügyben nem állapodott meg ügyvédi munkadíjban a megbízóval.

Elismerte a két rendbeli elektronikus kapcsolattartási kötelezettség elmulasztását.

A megbízási megszűnés bejelentésének elmulasztását is elismerte.

Kérdésre elmondta, hogy a W. ügyvel kapcsolatban a MÜBSE által kifizetett biztosítási összegnek a 15 %-os önrészét kifizette, 6-700.000,-Ft körüli összeget fizetett.

Hanyag volt, utálta ezt az egészet, nem tudta, hogy miért nem mondta vissza hamarabb a megbízásokat.

Dr. P. tanú a fegyelmi tárgyaláson elmondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elsősorban ingatlan adásvételi szerződéseket készített. A tanú által delegált vállalkozó ügyeihez kapcsolódó földhivatali, illetve egyéb jogi ügyeket intézte.

A tanú a saját üzleti körébe tartozó személyeknek ajánlotta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy ingatlan, illetve céges ügyekben forduljanak hozzá bizalommal, ezen ügyek ellátásáért kapott pénzt a megbízóktól az eljárás alá vont ügyvéd.

A tanú az eljárás alá vont ügyvédnek elmondta, hogy a W. Kft. részéről nem fognak tudni előre fizetni.

Az eljárás alá vont ügyvéd bizonyos peres eljárásoknak a vitelét szívességi alapon vállalta, annak ellenére, hogy ezt nem szerette.

A felszámolási eljárás, a Csatornázási Művekkel kapcsolatosan az iratokat a tanúnak vagy az ügyvédjelöltnek adták át a megbízók. A tanú az ügyvédjelölttel együtt készítette el a tervezeteket és küldte el az eljárás alá vont ügyvéd részére, aki azt az ügyvédi tapasztalatával nézte át.

A W. Kft. két munkavállalójának az ügye kapcsán az eljárás alá vont ügyvéd nem látott el képviselőt. A tanú a két munkavállalónak írt levelekkel összefüggésben előadta, hogy a saját aláírása van mindkettő okiraton, az is szerepel az iraton, hogy ügyvédként van feltüntetve a neve mögött, de nem volt és jelenleg sem ügyvéd a tanú, és állítása szerint nem is állt érdekében ügyvédként aláírni a leveleket.

Kérdésre elmondta, hogy a W-s okiraton egyetlen egyszer sem használta az ügyvéd megjelölést és nem mondta az ügyvezetőknek sem azt, hogy ügyvéd lenne. Az okiraton szereplő „ügyvéd” megjelölést ellentmondásnak gondolja, mely vélhetően egy elírás.

Kérdésre sem tudott arra magyarázatot adni, hogyan lett belőle jogi képviselő a levelezésben.

Az elé tárt iratokkal kapcsolatban (a két munkavállaló meghallgatásáról) a tanú előadta, hogy vele beszéltek a munkavállalók, amikor a jegyzőkönyv készült és az ügyvédjelölt is jelen volt és a tanú volt az, aki azt a tájékoztatást adta, hogy a kifizetések egyeztetve vannak.

Az elé tárt felszámolási eljárással kapcsolatos beadvánnyal összefüggésben elmondta a tanú, hogy vélhetően az ő aláírása szerepel rajta, az a megjelölés, hogy „jogi és pénzügyi képviselő ü.v.” azt jelenti, hogy az adott ügyre vonatkozó ügyvivő.

Az elé tárt „Elektronikus benyújtás felszámolási eljárásban” megnevezésű irat megtekintését követően elmondta a tanú, hogy azt gondolja, hogy ezt az iratot az eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be, valószínűleg azért tüntette fel az okiraton a tanú nevét is, mint eljáró képviselő, mert vállalta a tanú, hogy személyesen bemegy a bíróságra, és ténylegesen volt is bent a felszámolási csoportnál.

Elmondta, hogy ebben az ügycsoportban az alapiratokat zömében az ügyvédjelölttel együtt a tanú készítette. Ezeket küldte meg a tanú az eljárás alá vont ügyvédnek minősítésre, illetve az ügyvezetőknek, hogy megfelelő-e a tartalom.

A **Bejelentő** W. Kft. ügyvezetőit megkísérelte megidézni a Fegyelmi Tanács, akik szabályszerű idézésre nem jelentek meg, így a tanúkenti kihallgatásokra nem kerülhetett sor, az általuk a bejelentéshez csatolt iratok a megállapított tényállást támasztják alá.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos (a fegyelmi tárgyalás berekesztését megelőző) a végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező eredeti határozattól részben eltérően 21 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetésében kérte az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének megállapítását; kizárás fegyelmi büntetés kiszabását és átalányköltségben való marasztalását kérte, továbbá indokoltnak tartotta a 108. § d) pontban rögzített ügyvédjelölt foglalkoztatástól való eltiltás alkalmazását. Az enyhítő körülményekre tekintettel módot látott a kizárás fegyelmi büntetés felfüggesztésére.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok, az eljárás alá vont ügyvéd vallomása, továbbá a tanúvallomás alapján állapította meg a tényállást és állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd eljárása megalapozza a fegyelmi vétség megállapítását.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység.

A (3) bekezdése rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 1. § (5) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

Az Üttv. 28. (2) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység végzésére irányuló megbízási szerződést az egyéni ügyvéd, az európai közösségi jogász, a külföldi jogi tanácsadó, illetve az ügyvédi iroda és az ügyfél köti meg.

A (3) bekezdés szerint a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár, továbbá a megbízót megillető pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az (5) bekezdés kimondja, hogy a megbízás teljesítésében - ha a felek eltérően nem rendelkeznek - az egyéni ügyvéd, az európai közösségi jogász, az ügyvédi iroda tagjai, a helyettes ügyvéd, az ezek alkalmazásában álló alkalmazott ügyvéd, alkalmazott európai közösségi jogász és ügyvédjelölt, valamint a külföldi jogi tanácsadó járhatnak el.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése alapján a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

Az Üttv. 30. § (1) bekezdése alapján a felek - az e §-ban foglalt eltérésekkel - a megbízási díjban szabadon állapodnak meg.

Az Üttv. 32. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével a megbízási szerződés megkötése előtt a megbízott, valamint a munkáltatója és harmadik személy közötti szerződés ellenjegyzését megelőzően a kamarai jogtanácsos (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) elvégzi az ügyfél, a kamarai jogtanácsos a munkáltatójával szerződő személy, illetve az ezek képviselőjében eljáró személy azonosítását.

A (2) bekezdés alapján az ügyvéd azt a természetes személyt, akit nem ismer, vagy akinek a személyazonosságát illetően kétsége merül fel, személyazonosításra alkalmas okmánya megtekintésével azonosítja.

A (4) bekezdés szerint a jogi személyt vagy más szervezetet az ügyvéd a jogi személyt vagy más szervezetet nyilvántartó hatóság nyilvántartása vagy az abból származó kivonat alapján azonosítja.

Az Üttv. 34. § (7) bekezdése rögzíti, hogy a meghatalmazott köteles írásban, haladéktalanul bejelenteni a meghatalmazása megszűnését vagy korlátozását annak a bíróságnak, közjegyzőnek, más hatóságnak, amelynek eljárásában meghatalmazottként az ügyfél jogi képviselőjét, illetve védelmét látta el.

Az Üttv. 39. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd, a kamarai jogtanácsos és az európai közösségi jogász (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd), valamint irányítása mellett a helyettesítésére jogosult, bíróság, közjegyző vagy más hatóság előtt, illetve harmadik személyekkel szemben az ügyfél jogi képviselőjeként eljárhat.

A (3) bekezdés alapján a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az Üttv. 57. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ügyvéd az ügyvédi tevékenységet üzletszerűen, egyéni ügyvédként vagy ügyvédi iroda tagjaként, saját gazdasági kockázatvállalás mellett - az e törvényben meghatározott kivétellel - ügyfele megbízásából gyakorolja.

A 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (továbbiakban ÜESZ) az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól rögzíti az alábbiakat:

ÜESZ 2.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselő ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá - jogellenes befolyásolásuk nélkül - a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

ÜESZ 2.2. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelődásainak szem előtt tartásával látja el.

ÜESZ 2.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

ÜESZ 5.4. Ügyvédhez méltatlan az a magatartás, amely már a megbízási szerződés létrehozása és tartalma körében rontja az ügyvédségbe vetett közbizalmat.

ÜESZ 5.10. Az ügyvédnek eljárása során a megbízás keretein belül kell eljárnia, ettől csak kivételes esetben és csak akkor térhet el, ha a megbízóval való előzetes megbeszélésre nem volt lehetősége, és a túllépés az ügyfél érdekében történik. Erről az ügyfelet írásban haladéktalanul tájékoztatni kell.

ÜESZ 6.1. Ha az ügyvéd nem szívességi ügyintézészt vállal, úgy a megbízásban a megbízási díjat, vagy a feleknek azt a kifejezett rendelkezését, hogy a megbízási díjban mikor és milyen formában fognak megegyezni, rögzíteni kell.

ÜESZ 6.2. Az ügyvéd ellenérték kikötése nélkül ügyvédi tevékenységet

- a) közérdekű önkéntes jogviszony keretében,
- b) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint szociálisan rászoruló természetes személy számára,
- c) a Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója számára, valamint
- d) eseti jelleggel a nem üzletszerű gazdasági tevékenysége körében eljáró, az ügyvéddel igazolhatóan szoros személyes kapcsolatban álló természetes személy számára végezhet.

ÜESZ 6.5. Az elszámolás módját, idejét és feltételeit, biztosítékokat, a jogkövetkezményeket, valamint a beszámítás lehetőségét a megbízási szerződésben kell meghatározni.

ÜESZ 6.9. Tilos a megállapodás szerinti megbízási díjon és a felszámítható költségeken felül anyagi vagy egyéb szolgáltatás követelése.

ÜESZ 7.3. Az ügyvéd a kapott meghatalmazásról az eljáró bíróságot vagy hatóságot, annak módosításáról vagy megszűnéséről az eljáró bíróságot vagy hatóságot, valamint megszűnéséről az ellenérdekű felet, annak jogi képviselőjét köteles haladéktalanul értesíteni, továbbá meghatalmazását az eljárásban becsatolni.

ÜESZ 13.3. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója

- a) nyilatkozatait, beadványait (...) jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő.

ÜESZ 5.12. A megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között – az ügyfél kifejezett eltérő rendelkezése hiányában –

- b) a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire vonatkozó tájékoztatással ellátni az ügyfelet.

Az ÜESZ 13.10. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

A Fegyelmi Tanács a határozatában az 5.) pontban írt tényállásban nem állapított meg felelősséget. E körben az eljárás alá vont ügyvéd mindvégig és következetesen vitatta a felelősségét. A fegyelmi biztos e tényállás kapcsán nem is kérte a végindítványában felelősség megállapítást. E tényállás kapcsán a lefolytatott bizonyítás is a rendelkező részben rögzített megállapításra vezette a Fegyelmi Tanácsot (Dr. P. tanúvallomása).

Annyiban is eltért a megállapított tényállás a fegyelmi eljárást kezdeményező határozattól, hogy a konkrét esetben – a teljesen egyértelmű szabályszegések megállapítása mellett – a Fegyelmi Tanács nem tudta megállapítani bizonyítatlanság okán, hogy az eljárás alá vont ügyvéd engedély nélküli ügyvédi tevékenységhez történő segítségnyújtást (1-5. tényállási pontok, 5 rb.) valósított volna meg.

Nem volt azonban vitás, így a megbízás létrejöttével összefüggésben azt állapította meg a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd esetében megvalósult a megbízási szerződés írásba foglalásának hiánya (1-4. tényállási pontok, 4 rb.).

A Fegyelmi Tanács nem értékelte önállóan a munkadíjban történő megállapodás elmulasztását (1-4. tényállási pontok 4 rb.), arra tekintettel, hogy ha az ügyvéd nem köt megbízási szerződést, akkor a megfelelő írásbeli megállapodást sem tudja megkötni, ahol a munkadíj megállapodást szükséges rögzítenie.

A megbízó azonosítása elmulasztásra került az eljárás alá vont ügyvéd részéről az erre vonatkozó kötelezettségek ellenére. A megbízó (mint ügyvezető) azonosítására a saját nyilatkozata szerint sem került sor (1 ügyfél vonatkozásában 1 rb.).

A Fegyelmi Tanács megállapította a határozat 1-4.) pontban szereplő tényállások kapcsán a tájékoztatási kötelezettség elmulasztását (4 rb.) az eljárás alá vont ügyvéd terhére, tekintettel arra, hogy e megbízások teljesítése vagy nem teljesítése kapcsán az ügyfeleivel nem kommunikált, saját elmondása szerint „utálta” őket, így pedig az ügyvédi megbízás teljesítése majdhogynem lehetetlenné válik, míg a tájékoztatási kötelezettség teljesen ellehetetlenült.

A Fegyelmi Tanács megállapította a határozat 1-4.) pontban szereplő tényállások kapcsán az ügyvédi mulasztást (4 rb.) az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, mivel a konkrét ügyben nem kizárólag a fenti tájékoztatási kötelezettség elmulasztása valósult meg, hanem annál lényegesen több mulasztás történt, így

- az 1.) tényállás kapcsán a bíróság felhívására nem válaszolt határidőben,
- a 2.) tényállás kapcsán, miután a bíróság a keresetlevelet visszautasította (mivel az papír alapon került előterjesztésre), a bírósági döntéssel szemben jogorvoslati kérelmet nem nyújtott be, továbbá nem intézkedett a keresetlevél ismételt (immáron) szabályszerű benyújtása iránt sem,
- a 3.) tényállás kapcsán a B. Ügyvédi Iroda képviselőjében az ügyvédjelölt e-mailben arról tájékoztatta a megbízót, hogy a fellebbezést befogadták, azonban azt elmulasztotta közölni, hogy a befogadott fellebbezés valójában a visszautasító határozat elleni fellebbezésre vonatkozik és nem az eredeti megbízás szerinti fellebbezésre,
- a 4.) tényállás kapcsán a bíróság az eljárás alá vont ügyvéd által a bejelentő képviselőjében benyújtott írásbeli ellenkérelmet hiányosnak találta, ezért a végzésével hiánypótlásra hívta fel, az eljárás alá vont ügyvéd a felhívást átvette, azonban a felhívásnak határidőben nem tett eleget.

A Fegyelmi Tanács ugyan megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, mint elektronikus kapcsolattartásra kötelezett az erre vonatkozó kötelezettség ellenére nem ekként, hanem részben postai úton, részben személyes iratbeadás útján kommunikált a hatóságokkal, amely nem minősült joghatályosnak, mindez még elutasítási okként is felmerült az ügyben. Az elektronikus kapcsolattartási kötelezettség elmulasztása (2.-3.) tényállási pontok 2 rb.) ennek ellenére nem minősülnek a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint önállóan további 2 rb. fegyelmi vétségként, mivel a Fegyelmi Tanács megállapította mind a 2.), mind a 3.) tényállás kapcsán az ügyvédi mulasztást, így az elektronikus kapcsolattartási kötelezettség elmulasztását az ügyvédi mulasztás egyik formájaként vette figyelembe.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás megszűnésére vonatkozó bejelentési kötelezettségét elmulasztotta (4.) tényállási pont, 1 rb.).

A fentiek alapján a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 14 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősítette a fegyelmi biztos - módosított – indítványától eltérően.

A szándékosság a konkrét esetben nem volt kérdéses, sőt kimondhatjuk, hogy a gondatlanság, mint vétkességi fok megállapítása fel sem merült. Ügyvédként a ránk vonatkozó szabályokat ismernünk kell, nem hivatkozhatunk arra, hogy úgy vállalunk peres ügyet, hogy utálunk pereskedni, vagy az elektronikus eljárást nem tanuljuk meg és mégis ügyet vállalunk.

Az eljárás alá vont ügyvéd esetében a szabad ügyvállalás negatív értelemben is értendő lett volna, szabadon eldönthette volna, hogy nem vállal el egy ügyet, amelyben nem tud, vagy nem kíván eljárni. Az ügyvédi megbízás teljesítése körében a mulasztás nehezen képzelhető el gondatlanul, amikor normál esetben azért fizet az ügyfél megbízási díjat, hogy a speciális szakértelemmel rendelkező professzionális jogász segítse az eligazodást az jogszabályok rengetegében. Amikor a tételes jog által ránk rótt kötelezettséget nem teljesítjük (nem kötünk megbízási szerződést, nem jelentjük be a megbízás megszűnését, nem tájékoztatjuk vagy azonosítjuk az ügyfelet, nem reagálunk a bírósági felhívásra stb.), akkor a köznyelvben, vagy a tételes jog nyelvezetét tekintve „elmulasztunk” valamit, de ettől még a magatartásunk ügyvédi minőségünkben mindenképpen szándékos magatartásnak tekintendő, hiszen éppen arra vállalkozunk (szerencsés esetben szerződünk), hogy mindezt a tevékenységet és jogcselekményeket szerződéses alapon (ellenérték fejében) elvégezzük. Ezért bízza meg az ügyvédet a jogkereső állampolgár. A saját működésünkre vonatkozó szabályokat pedig nekünk, ügyvédeknek szükséges ismernünk, ez alapvető elvárás.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával.

A Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására nem látott lehetőséget, mint a fegyelmi biztos által indítványozott kizárás.

A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt az Üttv. volt hatályban.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbírálásakor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

Az eljárás alá vont ügyvéd terhére sorozatos és súlyos szándékos szabályszegés állapítható meg, így a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabása nem maradhatott el.

Enyhítő körülményt a Fegyelmi Tanács többet is észlelt, így fokozott nyomatékkal, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a felelősségét elismerte, és a hibáit vállalta, sőt kifejezetten haragudott is magára, mert ilyen helyzetbe hozta magát, amiért fegyelmi eljárás indult ellene, így az eljárás az egyik célját - nagy eséllyel - elérte.

Fokozott súllyal értékelt enyhítő körülmény volt a büntetés kiszabásakor, hogy közel 30 éves ügyvédi pálya áll az eljárás alá vont ügyvéd mögött, viszonylag idős kora mellett a Fegyelmi Tanács nem óhajtotta az ügyvédi pálya további gyakorlásától megfosztani a betegségére gyógyszerrel szedő ügyvéd kollégát.

Átlagos súllyal értékelt enyhítőként a Fegyelmi Tanács a fegyelmi vétségek elkövetése óta eltelt időmúlást, továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy kiskorú gyermek és egy egyetemista nagykorú eltartásáról gondoskodik.

Jelentős súlyú enyhítő körülmény, hogy az ügyvédi biztosító a bejelentő kárát rendezte, ezzel összefüggésben az eljárás alá vont ügyvéd 6 - 700.000 Ft önrészt megfizetett a bejelentő részére.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetés kiszabásakor több súlyosító körülményt is észlelt és értékelt, így fokozott nyomatékkal értékelte súlyosítóként a fegyelmi vétségek kettőnél lényegesen nagyobb számú halmazát, annak ellenére, hogy egy megbízóval összefüggésben felmerült több mulasztás terhelte a kollégát.

Átlagos súlyú súlyosító körülményként vette figyelembe a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben korábban volt marasztalással záruló fegyelmi eljárás. Azért átlagos súllyal, mert a fegyelmi eljárások viszonylag régen zajlottak.

A fentiek szerint a büntetés meghatározásakor figyelemmel volt a Fegyelmi Tanács az elkövetés körülményeire és eredményére, így megállapította, hogy a bekövetkezett eredményre is tekintettel a meghatározott és kiszabott büntetés van arányban.

A Fegyelmi Tanács a 3 évtől 10 évig terjedő kizárás fegyelmi büntetés tételkeretén belül a legenyhébbet, a 3 évet határozta meg büntetésként, mivel a fegyelmi vétségek számára és súlyára tekintettel a kizárástól eltérő büntetési nem a büntetés céljának elérésére nem volt alkalmas, azonban az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a kizárás büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Itt jegyzi meg a Fegyelmi Tanács, hogy a felfüggesztés ideje 1 évtől 3 évig terjedhet, melyet a Fegyelmi Tanács a maximális tartamban határozott meg, mivel a kari érdek jelentős sérelmével járna, ha a felfüggesztett büntetés nem jelentene maximális tartamban védelmet az eljárás alá vont ügyvéd esetleges (nem várt) jövőbeli mulasztásaival szemben.

Mivel az eljárás során kiderült a Fegyelmi Tanács számára, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által foglalkoztatott ügyvédjelölt alkalmazása során jó néhány anomália volt megállapítható; rögzíthető, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédjelölt feletti kontrollt nem gyakorolta, így az ügyvédjelölt foglalkoztatásától a Fegyelmi Tanács szintén 3 év időtartamra eltiltotta.

Az ügyvédjelölt foglalkoztatástól eltiltást az Üttv. 109. § (5) bekezdése alapján határozott időre szól, az időtartama pedig a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésétől számított legalább egy, legfeljebb három év lehet.

Az Üttv. 109. § (7) bekezdése alapján a fegyelmi büntetések egymás mellett is alkalmazhatók.

Az Üttv. 111. § (1) bekezdése alapján a (...) fegyelmi büntetés végrehajtása határozott időre, legalább egy, legfeljebb három évre felfüggeszthető.

A Fegyelmi Tanács nem teljesítette a tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőjének és az eljárás alá vont ügyvédnek a további bizonyításra vonatkozó indítványát.

Indítvány volt szakértői bizonyításra az egyes okiratok kapcsán annak megállapítására, hogy azok nem az eljárás alá vont ügyvéd aláírását tartalmazzák.

A szakértői bizonyítás a fegyelmi eljárásban igen ritka bizonyítási eszköz, a konkrét esetben semmi nem indokolta, hiszen a Fegyelmi Tanács által megállapított tényálláshoz nem tudott volna a szakértő hozzátenni. Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségéről a szakértői bizonyítás nélkül is mód volt dönten.

Indítvány volt arra nézve is, a Fegyelmi Tanács ismételten idézze meg tanúként a bejelentő gazdasági társaság ügyvezetőit.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a bejelentő törvényes képviselői (ügyvezetők) jogosultak eldönteni, hogy a kitűzött fegyelmi tárgyaláson megjelennek-e vagy sem, főleg, hogy az ő bejelentésük alapján indult meg a fegyelmi eljárás. Ők úgy döntöttek, hogy a fegyelmi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelennek meg. A vallomásuktól – különös tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd beismerő nyilatkozatára – semmilyen többletinformáció nem volt várható, ami miatt az ismételt idézésükre sort kellett volna keríteni.

Itt jegyzi meg a Fegyelmi Tanács, hogy a fegyelmi eljárásban a fegyelmi ügyben eljáró szerveknek semmilyen kényszerítőeszköz nem áll rendelkezésre a megjelenési hajlandóság befolyásolására. Jól látható, hogy a vizsgálat kiegészítése során a fegyelmi biztos sem tudott tanúkihallgatást fogantatosítani. Mivel a bizonyítási indítványokat a Fegyelmi Tanács szükségtelennek gondolta, ezért azokat elutasította, különös tekintettel, hogy azok teljesítése az egyébként is elhúzódó fegyelmi eljárás további indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének (80.000.-Ft) megfizetésére.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. március 21. napján jogerős és a felfüggesztett büntetés kivételével végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2023. F. 178.)